

DÁNY KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA KÉPVISELŐ-TESTÜLETÉNEK
KÖZMEGHALLGATÁSI
J E G Y Z Ő K Ö N Y V E

Készült 2024. november 28-án 18:00 órakor a községháza dísztermében megtartott közmeghallgatásról.

Jelen vannak: Gódor Lajosné polgármester,
Baglyas János alpolgármester,
Baráth Miklós képviselő,
Szabó Bernadett képviselő,
Tóth József képviselő,
Vér Lajos képviselő,
dr. Pál Szilvia jegyző helyett Oltainé Reng Hajnalka köztisztviselő

Meghívottként jelen van: Banda István iskolaigazgató-helyettes
Birincsik Dániel őrsparancsnok

Jelen vannak továbbá: a polgármesteri hivatal dolgozói, intézményvezetők, intézmények dolgozói és érdeklődő lakosok a jelenléti ív szerint

Távol van: Tóth Csaba képviselő

Jegyzőkönyvvezetőként jelen van: Lénárdné Nagy Klára ügyintéző

Gódor Lajosné polgármester köszönti a közmeghallgatáson megjelenteket, az ülést megnyitja. Megállapítja, hogy a képviselő-testület 6 fő jelenlétével határozatképes, majd ismerteti a közmeghallgatás napirendjét:

1. Polgármesteri beszámoló az előző ciklusról
2. A közbiztonság helyzete
3. Az oktatás helyzete
4. Lakossági kérdések

A képviselő-testület 6 igen szavazattal – ellenszavazat és tartózkodás nélkül – az alábbi napirendi pontokat fogadta el:

Elfogadott napirendi pontok

1. Polgármesteri beszámoló az előző ciklusról
2. A közbiztonság helyzete
3. Az oktatás helyzete
4. Lakossági kérdések

2. Napirendi pont

A közbiztonság helyzete

3. Napirendi pont

Az oktatás helyzete

4. Napirendi pont

Lakossági kérdések

Baráth Anita: A tóparti lakóközösség nevében szeretnék felszólalni. Lennének kérdéseink, melyeket most szeretném átadni Polgármester Asszony részére. Biztosan hallottak róla, hogy a tóparton nemrégiben volt egy tűz, amikor egy ház teljesen leégett. Szeretném kérdezni, hogy Dányban van-e tűzoltóság?

Gódor Lajosné: A 112-t kell felhívni, és a környékbeli tűzoltóságtól ide jönnek eloltani a tüzet.

Baráth Anita: Ez megtörtént. Felhívtam őket, és fél óra múlva értek ide, de addigra a ház teljesen leégett. Szerencsére nem volt szárazság és szél, mert akkor a többi ház is leégett volna. Azt az információt kaptam, hogy a dányi önkormányzatnak kellene a kókai önkéntes tűzoltósággal megállapodást kötni, hogy gyorsabban ideérjenek a tüzesetnél. Kérhetünk-e ebben segítséget?

Gódor Lajosné: A kókai tűzoltók többször jártak már Dányban az óvodában, iskolában, gyermeknapon. Nagyon jó kapcsolatot ápolunk velük, de azt el kell mondani, hogy ők önkéntesek. Az állami tűzoltóságnál dolgozó, szabadnapon lévő emberek alkotják ezt a szervezetet. Így nem mindig tudnak a lakosság szolgálatában állni.

Baráth Anita: Én az isaszegi önkénteseknél beszéltem egy hölgygel, és ő javasolta ezt a megoldást. Nyilván legjobb lenne a saját önkéntes tűzoltóság. Szeretnénk ebben segítséget kérni. Sajnos kint a tóparton nincs tűzcsap, ami megnehezítette az oltást.

Gódor Lajosné: Tessenek tudomásul venni, hogy a tópart egy külterületi rész. Ezt a területet az 1980-as években a Dányi Mezőgazdasági Termelőszövetkezet értékesítette. A semmiből épültek oda ezek a házak nyaraló jelleggel, a mai napig zárkert minősítésben van. Külterületre semmilyen pályázat nincs, az elmúlt évi pályázatot kivéve, amikor is a tópart összes utcáját portalanítottuk, burkolatot kapott minden utca. Ez az útfelújítás komoly összegbe került, és az önkormányzatnak mélyen a zsebébe kellett nyúlni ezért. A tóparti lakosoktól 50 ezer forint önkéntes hozzájárulást kértünk ingatlanonként, de sajnos az ott élő lakosok fele sem fizetett be. A Tópart Kft. fizette a legnagyobb összeget, 2 millió forintot. Először is belterületbe kellene vonni a területet, és az önkormányzatnak ki kellene építeni oda az összes infrastruktúrát. Sajnos a dányi önkormányzat nem gazdag, nem túl sok az iparűzési adó bevételünk. Még a Vízműben dolgoztam, amikor a hozzám érkező akkori tóparti delegációnak javasoltam, hogy álljanak össze a tóparti lakosok, alapítsanak társulatot. Be kell szerezni a vízügyi igazgatóságtól az engedélyeket, meg kell tervezetni a rendszert. A delegáció ettől tovább nem jutott, ott megállt a dolog. 1985-ben Dányban is alakult egy társulat ahová minden dányi ingatlan tulajdonos 20 ezer forintot fizetett be a vízrendszer bevezetéséhez. A szennyecsatornába pedig ingatlanonként 140 ezer forintot kért a társulat, a gázba pedig 30-40 ezer forintot. Javaslom, hogy álljanak össze most is társulásba, szívesen segítünk benne. A tűzoltóságra visszatérve Dány mindig híres volt az önkéntes tűzoltóságáról. Sajnos manapság senki nem szeretne már itt önkéntes tűzoltó lenni, hiába adnánk pénzt hozzá.

keresünk. Ezért szeretnénk táblát kitenni, kamerát megvesszük és nem az önkormányzattól várjuk ezt. Amit tudunk megoldunk saját magunk.

Gula Károly: Hetedik éve lakom feleségemmel a Fűzfa utcában a tóparton. Autóbuszvezető és vállalkozó festő vagyok. Nekem jutott az a feladat, hogy a tópart közlekedési problémáiról beszéljek egy kicsit.

(Gula Károly beszél a 20/1984. KM. rendeletről, a sebességről, a féktávolságról, annak részéről, képletekről, fékútról, mit lehet lakott területnek nevezni, táblákról, kreszről, sebességszabályozás helyeiről, a tóparti utak milyen útnak számítanak, ott mennyi a megengedett sebesség, 90 km/h-ra számított reakció időről, a fékút 10 volánbusz 90 km/h-nál, lakóövezet tábla felmutatása, a lakóövezet teljesülési feltételeiről, sebességcsökkentő bordáról, talajkiemelésről.)

Dóczy Imre: Elhangzott az egészségügyi pályázat a felvezetőben. Véleményem szerint jó lenne az orvosi rendelő ajtajait leszigetelni, mert minden kihallatszik a rendelőből a váróterembe. Mindenkinek magánügy az, amit elmond az orvosnak az egészségi állapotáról.

Baglyas János: Ezek az ajtók már szigeteltek, kívülről és belülről is.

Zentai Zita: Én is a tóparton lakom, de nem tóparti témában szeretném az önkormányzat segítségét kérni. Van egy kókai szórakozó hely, mely a 12 hónapból 8 hónap egy hétvégéjét teszi tönkre. Ebben a problémában Dány, Zsámbok és Kóka egy része is érintett. Kókán van egy technozenét lejátszó csapat, akik a szántóföldek felé fordítják a hangfalakat, és úgy adják a zenét. Én a főúthoz közel lakom, de a távolabb élők is hallják. Csukott ajtó, ablak mellett úgy hallottam a zenét, mintha a szomszédban buliztak volna. Éjszaka is szól a zene, és nem tudunk aludni. Egy hölgy elment a kókai helyszínre, ahol elutasító válaszokat kapott, a szomszédoktól pedig egyetértést, mert ők sem tudnak aludni három napig. A tévé bekapcsolásával sem tudtam elnyomni a hangot csukott ajtó és csukott ablak mellett. Reggel hét órakor arra ébredtem füldugóval, lehúzott redőnynél, hogy ordít mellettünk a zene. Úgy halljuk a zenét, mintha a bulin lennénk. Ezt a monoton zenét nem lehet elviselni. Zsámbok is érintett ebben a dologban. Sokan ebben szeretnék kérni a segítséget, hogy legalább éjszaka tudjunk aludni, és szülessen valamilyen jó megoldás.

Takács Judit: Három éve lakom a tóparton. Zsámbok és Dány között nincs autóbuszjárat. Mind a két helyen van autóbuszvégállomás, Zsámbokon 10 percenként állnak meg a buszok és mennek Gödöllőre és Budapestre, Dányból is megy Budapestre busz. A két település között azonban nincs közlekedés. Sokszor veszek fel gyalogost, aki egyik helyről menne a másikra, Dányból például nem tudnak elmenni a turai piacra, mert nem közelíthető meg, vagy csak nehezen. Lenne-e arra lehetőség, hogy valamelyik végállomásról átmenne-e a másik településre autóbusz, és megállna-e a tópartnál? Tehát azt szeretnénk, hogy a két település között legyen összekötés.

Gódor Lajosné: Gula Károlynak szeretném mondani, hogy ezt az utat uniós pályázati pénzből építettük. A fenttartási időszak végéig semmiféle változtatás nem lehet elvégezni rajta. A Kóka-Dány közötti út is külterületi pályázattal épült. 2018-ban adtuk át az utat és még csak tavaly nyáron volt a végellenőrzés. Táblát esetleg ki lehet tenni, de semmi más egyebet nem. Tisztában vagyok azzal, hogy járda nagyon kellene, ugyanúgy, mint a faluban, de ahhoz is pénz kell. Úgy érzékelem, hogy a tóparti rész nyugalmas. Tíz évvel ezelőtt Dány is sokkal nyugalmasabb, csendesebb volt, mint most, de sajnos nem tudunk mit tenni. Mi szeretnénk kihelyezni táblát, szeretnénk a lakosság igényeit kielégíteni, de sajnos keretek között mozgunk.

Huszárik Pál: Én nem a tópartot mondom, hanem a Dány táblától a tópartig vezető út széléről beszélek.

Baglyas János: Az a közútkezelőhöz tartozik.

Huszárik Pál: Ott magántulajdonban vannak a földek.

Baglyas János: Nem. Az aszfaltos út szélétől 7 méterre a közútkezelő fennhatósága alá tartozik. Nem nyúlhatunk hozzá.

Huszárik Pál: Az út szélén gyalogló emberekkel szoktam találkozni. Véleményem szerint szervezés kérdése az egész, csak akarni kell.

Gódor Lajosné: Nagyon szép gondolat, de függ attól, hogy a közútkezelő engedélyezi-e. Meg kell tervezetni, műszaki ellenőrt kell fogadni, stb. A mai világban már nem megy az, hogy közterületre összefogva utat építünk.

Huszárik Pál: Műszaki ellenőr vagyok, és tisztában vagyok a dolgokkal. Mindent lehet, csak akarni kell. Ha leülök, akkor ugyanúgy leülök, mint az iszap. Addig kell ütni a vasat, amíg meleg.

Gódor Lajosné: A mi önkormányzatunk nem olyan, hogy leülök, mint az iszap. 2011. év óta például nagyon jó kezdeményezés van a településen, amibe bevontuk a tópartot, Szentkirályt is. Ez a faluszépítő nap. „Fogjunk össze és csináljuk”-ra reagálnék. Gondolom az előző tóparti tulajdonosok eladták az ingatlanokat. Jöttek, csináltuk, szemetet szedtünk, virágokat – fákat és teret építettünk a tóparton, a faluban, a Szentkirályban. Most már évek óta senki nem jelentkezett a tópartról, hogy virágot szeretnének, fát szeretnének oda ültetni. Azt szeretném, hogy legyen egy közösség a tópart, Dány és a Szentkirály.

Huszárik Pál: Mi is ezt szeretnének, és ehhez kérnék segítséget. Amit lehet, megoldunk saját magunk, csak legyen mögöttünk valaki, mert mi önállóan nem bíraskodhatunk.

Gódor Lajosné: A tóparton semmi nem volt. Nagyon sokat tettünk a Máltai Szeretetszolgálattal azért, hogy létrehozzuk a tanyagondnoki szolgálatot, mely jól működik, éppen azért, mert tömegközlekedéssel nem tudják a tópartot megközelíteni az emberek.

Huszárik Pál: A régi lakosok kihaltak, és nagyon sok fiatal lakik ott, ezért kellene ott bővíteni, és valamit beruházni oda. Annyit kérünk, hogy legyen mögöttünk egy háttér, hogy nem önszántunkból megyünk neki a falnak.

Tóth Dániel: Az utóbbi időben nem nagyon voltak olyan pályázatok, melyekből kerékpárutat lehetett volna megvalósítani. Az elmúlt négy évben Pest Vármegyében 12 km utat lehetett megvalósítani. Nagyon nagy munka lenne a közúttal ezt megvalósítani. Valószínű, hogy önerőből kellene kivitelezni, kisajátítási eljárást kellene végig vinni és több évbe kerülne. Ez nem úgy van, hogy összeadunk 300 ezer forintot és kiépítünk egy utat.

Huszárik Pál: Tisztában vagyok vele, hogy ez nem így megy. Áprilistól 5000 fő alatti településeknek lehetett pályázni kerékpárútra. Ezt be tudom bizonyítani.

Gódor Lajosné: Várjuk szeretettel a férfieembereket és nőket a polgárörségbe. Nagyon szeretnénk bővíteni a polgárörség létszámát.

Fazekas-Simon Krisztian: Tagja vagyok a polgárörségnek. Te elkezdte jelentkezni a polgárörséghez. Én szeretem befejezni azt, amit elkezdek.

Szénási-Ládi Szabina: Azóta is várom azokat a személyeket, akik akkor megígérték, hogy jönnek. Én egyedül, mint nő, mint anya nagyon kevés vagyok ehhez.

Fazekas-Simon Krisztina: Én is nő vagyok és sok gyerekes anya. Ettől eltekintve nagyon szívesen várunk bárkit a polgárörségbe, mert sosem vagyunk elegenden.

Szénási-Ládi Szabina: Ha össze tudok szedni 5-6 férfit vagy nőt, azt meg lehet-e tenni hogy öök csak a tóparton járöröznének, vagy nekik be kell járni Dányba? Ha csatlakozik valaki kintrol, és bejárunk Dányba, és itt is járörözik, akkor a dányi járör ugyanúgy megteszi, hogy kimegy a tópartra?

Fazekas-Simon Krisztian: A tópart mindkét oldalára kijárunk.

Gódor Lajosné: Azért a tópart nem egy zárt lakópark, és bemeget oda bárki, ugyanúgy, ahogy a mi utcánkba is bemennek. Sajnos ilyen világot élünk. A csendes, falusi közösségnek sajnos vége van. Szerintem rosszabb is lesz. Próbáljunk meg mi közösen tenni a településért. Mindig vigyázzunk a településre és egymásra, nem csak akkor, amikor baj van. Hozzunk egy kis szeretetet ebbe a közösségbe.

Szeretném megkérni Banda István igazgató-helyettesét mondia el, hogy mik a dányi iskolával kapcsolatos elképzelései, hogy szeretné vonzóvá tenni a dányi iskolát.

Banda István: A Dunakeszi Tankerület igazgatói állásra és történelem tanári állásra írt ki pályázatot ide a dányi iskolába. Mind a kettő helyet megpályáztam és mind a kettő sikerült is, és szeptembertől vagyok igazgató-helyettes. A Kodolányi János egyetemen elkezdtem a közoktatás-vezetői képzést, mely alapján nyújtottam be az igazgatói pályázatot októberben. Nem biztos, hogy sikerül, mert feltétel a közoktatás-vezetői képzettség megléte, nekem ez nincs meg. Január közepén fog eldőlni, hogy sikerül-e vagy sem.

Az ELTE-n szereztem középiskolai tanári végzettséget, majd a Közgazdaságtudományi Egyetemen igazgatósszervezői diplomát. Sokáig dolgoztam az állami adóhatóságnál adóellenőrként. Évekig gazdasági igazgató voltam egy élelmiszer nagykereskedésben. 2014-től tanítottam Örbottyánban.

Az iskolával kapcsolatban két fontos célom van. Az egyik a jó partneri kapcsolat kiépítése a szülőkkel, önkormányzattal, zeneiskolával. Amikor idejöttem, akkor jutott tudomásomra, hogy több mint száz gyermeket vittek el az iskolából a nyár folyamán. Amikor idekerültem még akkor is vittek el gyerekeket. A héten fordult elő, hogy nem vittek, hanem hoztak ide gyereket egy másik település iskolájából. Szeretném, hogy ez az iskola védje a gyerekek érdekeit. Megfigyeltem, hogy a gyerekekben nagyon sok a feszültég, jellemző az erőszakos viselkedés, sokan félnek iskolába járni. Sok szülővel beszéltem, és elmondták, hogy öök is félnek és azon gondolkodnak, hogy elviszik a gyerekeket. Azon gondolkodom, hogy mit lehet ez ellen tenni. A rendelkezésre álló hagyományos pedagógiai eszközök (beírás) nem működnek. Sajnos az iskolának nincs hatósági jogköre. Nem régen született egy belügyminiszteri rendelet arról, hogy tiltott eszközöket nem lehet az iskolába bevinni, és a használatában korlátozott mobil eszközöket is el lehet kérni a gyerektől. Ez a belügyminiszteri jogszabály sem ad hatósági jogkört a pedagógusnak. Ez úgy néz ki, hogyha hallom, hogy a gyereknél pittyeg a telefon, odamegyek

Fazekas-Simon Krisztina: Ez a gyerek a mai napig az iskolába jár. Van-e az iskolában olyan személy, aki erre a gyerekekre jobban odafigyel, hogy ne tudjon súlyosabb bajt csinálni?

Banda István: Sajnos nincs olyan ember, aki követi az útját. Az iskolaörnek verekedéskor jogában áll intézkedni, a rendőri összekötőt felhívni, és értesíteni az esetről. Megnyugtató választ jelenleg nem tudok mondani.

Gálné Czeglédi Henrietta: A családsegítő – és gyermekjóléti szolgálat vezetője vagyok. Ezek a jelzések hozzánk érkeznek be, úgy, mint az igazgató-helyettes úr által említett eset is. Jövőhéten szerdán lesz ez a megbeszélés. Az esetmegbeszélésre meg szoktuk hívni a rendőrség képviselőjét is. A jelenleg hatályos gyermekvédelmi törvény ilyen esetről lehetőséget ad a védelembe vételre, ideiglenes hatályú elhelyezésre (családból való kiemelés). Sajnos ma Magyarországon nincs hová elhelyezni az ilyen viselkedésű gyerekeket. Hiába mondjuk azt, hogy ez a gyerek a családjában káros hatásokat kap, és itt nem élhet tovább, a hatóság nem fogja tudni elhelyezni sehová. Nem is mindig ez a megfelelő döntés. Előre nem tudom megmondani, hogy mi lesz a határozat. A másik lehetőség a gyámhivatal által kirendelt pártfogó felügyelő személye, mert ő még kiskorú. Jelen pillanatban ezek a jogszabályi lehetőségeink vannak. A családsegítő be van korlátozva, és nem sok lehetőségünk van. Hiába hozunk bármiféle hatósági döntésre javaslatot, a közösség, amiben nap, mint nap élnek, és próbálják tenni a dolgaikat, ez nem fogja feltétlenül megoldani a helyzetet.

Papp Nikoletta: Magának a bántalmazó gyermeknek is szeretnénk segíteni, és ő is megy pszichológushoz. Szeretnénk támogatni azért, hogy ebből a helyzetből kikerüljön.

Hangodi Mária: Ebben az iskolában én 38 évet tanítottam, és most zokog a szívem amiatt, amit hallok, úgy, hogy segítséget kértünk a polgármestertől, államtól, az egyháztól. Sajnos mindenhol elutasítást kaptunk. Most itt tartunk, hogy egy iskola ennyire tönkre ment, és kinkeserves lesz a felépítése. Itt van egy jól működő zeneiskola, néptáncegyüttes. Honnan lesz ezekben az intézményekben utánpótlás? Azok a gyerekek, akik innen elmentek, nem fognak ide visszajönni, mert az időpontjaik nem összeegyeztethetők. Szeretném megköszönni a polgármester asszonynak és munkatársainak a munkát, mert bátran állíthatom, hogy ez a falu a terület legszebb faluja, azonban a meglévő problémákat sem hallgathatjuk el. Arra figyeltem, hogy mikor fog előjönni az a kérdés, ami ennek a településnek a rákfénje, ez pedig a kisebbség. Úgy látom, hogy a megalakult nemzeti önkormányzat tagjai közül nem jelent meg itt senki. Kíváncsi lettem volna az ő programjukra, mit tudnak tenni a faluban fennálló problémák megoldására. Kérjük a segítségüket, valamit találjanak ki, mert ha nekünk rossz lesz, akkor nekik is rossz lesz.

A táblával kapcsolatban szeretném mondani, hogy semmilyen tábla nem megoldás semmire, hogyha nincs betartatva a szabály, akkor a tábla, egy tábla marad. Ez vonatkozik mindenre. Kérjük a rendőrség segítségét, mert egy iskola már tönkre ment, de tönkre fog menni egy település is. A kisebbséghez tartozó személyek azok, akik nagy sebességgel, rossz állapotú, kivilágítatlan autóval, tizenegynéhány éves sofőrökkel vezetnek az utcákon. Sajnos ez már évek óta így van, és nem látjuk azt, hogy valamiféle változás történne. Igazából a karhatalomnak van lehetőség a kezében, és ők tudnának tenni valamit. Én nem szeretnék félni ebben a faluban. Itt nőttem fel, itt öregedtem meg, és itt is szeretnék maradni, és egy élhető faluban szeretnék maradni. Nem nagyon vettük észre, hogy a rendőrség révén bármiféle változás történt.

Keresztes Andrea: A dányi óvodában dolgozom óvodapedagógusként. Igazgató-helyettes úr biztosan emlékszik rá, hogy megkerestem már önt egy dolog miatt. A kisfiam harmadik osztályba jár a kisépületbe. Akkor azt kértem, hogy a fejlesztések alkalmával ne vigyék át a

képviselőnek, majd 2-3 hónap múlva már nem működnek. Nem a problémákkal, hanem már a karácsonyi csomagokkal foglalkoznak.

Tóth Dániel: Nem lehetne azt megoldani, hogy a kisebbségi önkormányzati ülés alkalmával megjelenünk ugyanennyien, mint, amennyien most itt vagyunk, és ott akkor feltesszük nekik kérdéseinket?

Szabó Bernadett: Nyílt ülés van, bármikor el lehet menni.

Gódor Lajosné: Birincsik Dániel őrsparancsnok urat szeretném megkérni, hogy mondjon pár szót a fokozott rendőri jelenlétről és annak eredményéről.

Birincsik Dániel: Először az iskolával kapcsolatban szeretném mondani, hogy a kiskorú büntetésénél sokat számít az életkor. Öröndetes dolog, hogy az általános iskolai tanulók nem követnek el olyan bűncselekményt, hogy büntető eljárást kellene folytatni ellenük. Az igazgató-helyettes úr által említett ügyel kapcsolatban mondanám, hogy a kapcsolattartó jelezte nekem a problémát, és ki fogunk menni az iskolába beszélni a gyerekekkel.

Elhangzott itt a betörő házaspár. Ebben az évben az egyik tag már többször is be lett víve a rendőrségre. Sajnos az a baj, hogy szabálysértési értékre követi el ezeket a bűncselekményeket. Ilyen esetben többet is el kell követni azért, hogy őrizetbe vegyünk. Tudom, hogy többet el is követett. Ha például bejön ide és ellop egy széket, akkor ezért még nem lesz letartóztatva.

Gráf Károly: Két héttel ezelőtt elkaptam őket, mert két gázpalackot loptak el.

Birincsik Dániel: Igen, tudom, akkor a feleséget el is vitték, a férj elfutott.

Keresztes Andrea: Mi lett a vége, mert még egyik sem ül, ugyanúgy jönnek mennek, mint eddig?

Birincsik Dániel: Ha többször elkövetik ezeket a bűncselekményeket. Ezért is fog kapni pénzbírságot, vagy elzárást. Azt ön nem látja, hogy az elkövető kap 100 ezer forintos pénzbüntetést, melyet nem fizet ki és ezt elzárásra fogják átváltoztatni. Ez is időbe telik, lehet több hónap is eltelik, amíg át lesz változtatva elzárásra. Majd felhívják, hogy az elzárást töltse le. Nem kezdi meg időben az elzárását, utána elrendelik az elővezetését, majd kiadják a körözését. Sajnos ez mind időbe telik, és nem megy egyik napról a másikra.

A harmadik dolog a vezetők: egy hónappal ezelőtt voltam egy esetkonferencián, amikor megkérdeztünk egy fiatalkorú vezetőt (akik elfogtunk és szabálysértési feljelentést tettünk ellene) arról, hogy van-e visszatartó ereje a pénzbüntetésnek. Elmondása szerint nincs visszatartó ereje. Megkapja a pénzbüntetést, elzárást első alkalommal nem fog kapni, de kap egy vezetéstől való eltiltás büntetést és a vezetői engedélyét sem szerzi meg addig, amíg tart az eltiltás.

Huszárik Pál: Nem vagyok régi dányi lakos, és nem veszek igénybe semmit, mert inkább elintézem a városban. Ha megállok a Coop bolt előtt, sajnos nem lehet bejutni a boltba, mert a kisebbség megáll autóval az ajtóban. A rendőr miért nem megy oda és utasítja rendre őket? Ott állnak meg ahol akarnak, kiszállnak az autóból, abban szól a zene. Ez nem közbiztonság.

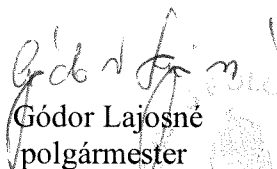
Birincsik Dániel: Amikor itt vagyunk, akkor ezeket megcsináljuk.

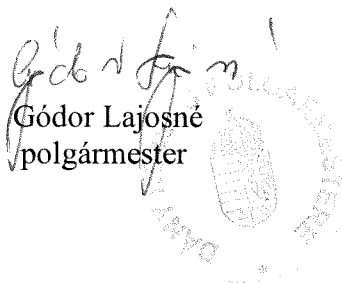
A 2. 3. és 4. Napirendi ponttal kapcsolatban megjegyezni kívánjuk, hogy a lakosok egy blokkban tették fel a kérdéseiket a 3 téma összefonódására tekintettel.

Amennyiben nincs több kérdés, akkor megköszönöm mindenkinek a jelenlétet.

A közmeghallgatáson egyéb kérdés, észrevétel nem volt, polgármester asszony az ülést 20,03 órakor bezárta.

kmf.

Gódor Lajosné
polgármester

Oltainé Reng Hajnalka
köztisztviselő

